

Αγαπητή σύνταξη.

Κάθομαι, σκέφτομαι και απορώ γιατί η Ελλάδα να είναι μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να συναγωνίζεται σε πολλά πράγματα που αφορούν τους πολίτες και ιδίως αυτούς τους μεροκαματιάρηδες τους συνταξιούχους από χώρες ακόμη του Τρίτου Κόσμου. Μεγάλος σάλος, φρίκη και αγανάκτηση για τα θύματα του Περάματος στο Γκαζάδικο πλοίο. Πριν αυτού του γεγονότος η άλλη παρά λίγο φρίκη του τραίνου-φάντασμα της Εμπορικής που ξεκόλλησαν τα βαγόνια και έτρεχαν σαν τρελλά μέχρι να βρουν ανηφόρα να σταματήσουν. Να ήσαν μόνο αυτά! Κάθε μέρα και νέα περιστατικά. Και όταν έρχεται η ώρα για αποζημιώσεις θυμάτων εκεί είναι το βάσανο, που σχεδόν όλοι είναι υπέρ του Κράτους, τις εταιρείες θανάτων και με πάντα πουλημένα τα θύματα. Είμαστε συνηθισμένοι από τέτοιου είδους γεγονότα που έχουν ραγίσει καρδιές ύστερα από κάθε ανευθυνότητα του Κράτους και όλα αυτά δεν είναι καινούρια. Πως μπορεί να ξεχάσει ένα τραίνο και ένα καράβι που ποτέ δεν γύρισαν για ορισμένους οι υπεύθυνοι του Κράτους και οι άλλοι νεκροθάφτες ξεχνούν όχι αυτοί που θρήνησαν αγαπημένα τους πρόσωπα και τα θυμούνται όσο ζουν και ας έχουν περάσει σε αυτήν την τραγωδία 61 ολόκληρα χρόνια.

Αυτοί των 60, 70, 80 ετών θα θυμούνται αυτό το τρομερό ναυάγιο. Απρίλιος 1947. Σιδηροδρομικός Συρμός Καλαμάτα, Κυπαρισσία, Πύργος, Αμαλιάδα, Πάτρα, Αθήνα. Τέρμα σταθμός Πελοποννήσου. Ο Μουτζούρης φορτωμένος με αρκετά βαγόνια από νεοσύλλεκτους φαντάρους προς μετάθεση σε άλλες μονάδες της Βορείου Ελλάδας, σύνορα και νησιά.

Κάθε πόλη, κάθε χωριό και μια στάση του Μουτζούρη. Πολίτες που ήθελαν να αποχαιρετήσουν συγγενικά τους πρόσωπα. Φανταράκια αλλά και όλα τα άλλα της Ελλάδας παιδιά. Ένας μαύρος καπνός από το φουγάρο του Μουτζούρη, τρεις προειδοποιητικές σφυριξίες, έφτασε στον Σταθμό Αμαλιάδας. Ο κόσμος αρκετός και χαρούμενος. Μέσα σε αυτούς, και μια μάνα με το πεντάχρονο αγοράκι της περίμενε τον μονάκριβο αδελφό της Ανδρέα Καραμπέλη από την Αρετή (Ρετούχη) Ηλείας. Ένα κατσαρολάκι

με κοκκινιστό κοτόπουλο και ένας κόμπος από μαντήλι χαρτζιλίκι. Μια ζεστή αγκαλιά σε αδελφή και ανηψάκι, μια αληθινή ιστορία στιγμής όταν ο Μουτζούρης σφυρίζοντας τρεις φορές έδινε σήμα αναχώρησης. Για σας λεβέντες στο καλό να φυλάχτε την Πατρίδα Ελλάδα. Καλοί φαντάροι, καλή

αντάμωση. Αυτή η καλή αντάμωση, η καλύτερη ευχή.

Πρέπει να έχετε βιώσει τέτοιες στιγμές για να καταλάβεις την ουσία όλης αυτής της περιπέτειας. Την έζησα μάλιστα από τον ΚΕΝ Καλαμάτας στην Δράμα το 1963 και απολυτήριο από την Ελευθερούπολη Καβάλας, αυτό το ωραίο μέρος με τον φιλόξενο κόσμο του, αυτό το Πραύλι. Δεκέμβρης αρχές του μηνός του ίδιου έτους 1947 ο εμφύλιος σπαραγμός και το αλληλοφάγωμα η κατάρα των Συμμάχων που την έφτιαξαν για να ικανοποιήσουν αυτούς που η Ιστορία έγγραψε. Μια επιστολή του Ανδρέα "αδελφούλα αυτόν τον μήνα παίρνω μετάθεση Ατμοπλοιακός για άλλη μονάδα Πεζικού. Θα σου γράψω την καινούρια μονάδα".

Ένα πρωινό μαύρο βροχερό, οι ντελάληδες των εφημερίδων φώναζαν έκτακτο παράρτημα. Έκτακτο παράρτημα, μεγάλο ναυάγιο σε ελληνικά ύδατα. Βούλιαξε το πλοίο Χειμάρα. Αργότερα όταν καλά ξημέρωσε τα νέα άσχημα. Πολλοί αγνοούμενοι, λίγοι οι διασωθέντες. Το καράβι είχε ταξιδιώτες, πολίτες, φαντάρους και μικρά παιδιά. Από αφηγήσεις αυτών που τα κατάφεραν να σωθούν ήσαν σκληρές, λυπηρές όταν σιγά-σιγά πνίγονταν. Ύστερα από ανστηρές εξετάσεις το Χειμάρα εκτός που ήταν σαπιοκάρα-

βο ήταν υπέρ φορτωμένο και δεν τηρούσε τους Κανονισμούς του Κράτους.

Τί 1947, τί σήμερα 2008. Τα ίδια και χειρότερα. Πιο βρώμικα αυτά τα χρόνια τα σημερινά.

Τα έργα, τα ναυάγια, και οι ελλείψεις σαν αυτές του Περάματος υπήρ-

η ασφάλεια του Χειμάρα. Τρίτη δίκη στον Άρειο Πάγο τί είναι αυτό που νιαουρίζει στα κεραμίδια την κέρδισε η εταιρεία Χειμάρα, έτσι το σάπιο κουφάρι του Χειμάρα που έγινε ο υγρός Τάφος τόσων αθώων, αργότερα κυκλοφόρησε με ένα άλλο, όχι Χειμάρα αλλά φάντασμα των κερδοσκοπών εφοπλιστών.

Δεν μας κάνουν εντύπωση κάθε λογής, απάτες, διαφθορές, και μέχρι θανάτων για να τα οικονομίσουν κάποιοι, πολλοί εύκολα εφόσον και αυτοί του

Νόμου Δικαστές με λίγες εξαιρέσεις είναι μέσα στα κόλπα της διαφθοράς. Τί να γίνει, όπου φτωχός και η μοίρα του. Πάντως είμαι τυχερός που ήλθα στην Αυστραλία, μέχρι στιγμής, όλα σχεδόν καλά. Όσο για το αγοράκι που κι αυτοί δεν ξαναείδε ποτέ το θείο του, Ανδρέα, σήμερα είναι εν τη ζωή. Ας τα λέμε καλά, εδώ στο Σύδνεϋ, με αγάπη και σεβασμό, είμαι εγώ.

Διαφυλάττω όλες τις φωτογραφίες αναμνήσεων.

Ευχαριστώ την εφημερίδα "Κόσμος" για την φιλοξενία
Δημήτριος Νινόπουλος

Κάποιοι νομικοί ανέλαβαν την υπεράσπιση των πολιτών που είχαν θύματα στο Χειμάρα. Έγιναν τρεις δίκες. Την πρώτη κέρδισαν οι πνιγμένοι, τη δεύτερη τα κοράκια του υγρού τάφου,

Δεν με εντυπωσίασε το άνοιγμα

Θα ήθελα να κάνω την ερώτηση σε όλλα τα μέσα ενημερώσεως που δεν σταματούν να λένε και να γράφουν για το Οπενινκ του Ολυμπιακού χωριού στην Κίνα, ότι ήταν φαντασμαγορικό. Και λέω. Μήπως οι σελίδες είχαν γραφτεί πριν ανοίξει και μας δείξει το φαντασμαγορικό όπως λένε, γιατί υπολόγιζαν ότι πράγματι έτσι θα ήταν. Στηθήκαμε μπροστά στο TV περιμένοντας να ανοίξει. Άνοιξε και περιμέναμε επί μισητή ώρα μπορεί και πιο πολύ να δούμε κάτι που θα ενθουσιαστούμε. Μέχρι εκείνη την στιγμή δεν ήταν τίποτα από τα συνηθισμένα που βλέπουμε σχεδόν πολύ τακτικά από διάφορα προγράμματα. Τίποτα μέχρι εκείνη την στιγμή που να σε κάνει να περιμένεις για κάτι πιο όμορφο ακόμη. Μήπως έγιναν τα ωραία μετά και τα χάσαμε; Και ήταν πράγματι ωραία; Απαντήστε αντικειμενικά πολύ σας παρακαλώ. Και όταν η Αμερική με την Κόκα-Κόλα έκλεψε τότε την κλήρωση από την Ελλάδα, τα μέσα ενημέρωσης είχαν φαγωθεί να λένε για την ωραιότητα του Οπενινκ. Και τότε είχα υπομονή και το είδα όλο. Τώρα δεν ήθελα να χάσω τον ύπνο μου όταν είδα από την αρχή ότι είναι κάτω του κανονικού. Έχω λάθη; Πέστε μου πόσο πολύ.

Ευχαριστώ
Harry M.

